

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrun: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 39 (1143)

Sestdien, 1958. g. 29. martā

9. gads

Katrā kolhozā putnu fermu

Bieži rajona kolhozos var dzirdēt spriežam tā — ar vistām nav ko nodarboties, tās nes tikai zaudējumus. Bet, vai tas tiešām tā ir, paši spriedēji nevar pierādīt ar faktiem. Jāsaka, ka patiešām tādos kolhozos kā „Draudzīgais maijs”, „Dzimtene”, Vorosilova kolhozā un dažos citos, kur 1957. gadā no vienas vistas iegūtas tikai 27—53 olas, ienākumu nevar būt un nebūs. Pie šādas vistu dējības tās vairāk apēdis nekā maksās kaut vai tirgū pārdotās olas. Bet spriežot par kādas lopkopības palīgozari, nav jāvadās no slīktākajiem piemēriem.

Vairākos mūsu rajona kolhozos ir apmierinoši vistu dējības rezultāti. Tā, piemēram, kolhoza „Zelta vārpa” vistkope Matilde Kārklīna 1957. gadā no vienas dējējvistas ieguvusi 145 olas, kolhozos „Nākotne” no vienas dējējvistas iegūtas 129 olas un „Darbā” — 121. Lūk, šo kolhozu putnkopības fermas nevis nes zaudējumus kolhozam, bet gan peļņu.

Runājot par putnkopības ienesīgumu, kolhoza „Zelta vārpa” mazie sasniegumi liecina, ka, nodarbojoties ar vistkopību pa īstam, tā var dot lielus naudas ienākumus. Pagājušajā, 1957. gadā kolhozs „Zelta vārpa” no vistu fer-

mas nodeva valstij un realizēja tirgū 29,092 olas un 341 kg vistas gaļas. Vistu ferma kolhozam deva 10,378 rubļus tīras peļņas. Par vistkopības rentabilitāti šodien mums avīzē stāsta kolhoza „Zelta vārpa” rēķinveža palīdze Zenta Veigure.

Daudzos kolhozos vistkopība nedod peļņu tikai tāpēc, ka tur ir zema dējība. Bet dējība galvenokārt atkarīga no vistu kopšanas un barošanas. Sprotams, barojot tās tikai ar graudiem vien, olu nebūs. Patērēti būs graudi, kolhozs nesīs zaudējumus. Labākajos kolhozos, kur vistām izbaro gan graudus, gan miltus, gan burkānus, vājpienu un citu sulīgo un minerālbarību, augsta arī vistu dējība.

Jāizbeidz runas par vistkopības nerentabilitāti un tajos kolhozos, kur vēl nav putnu fermu, tās jāierīko. Jānovērš esošie trūkumi un mūsu rajona putnkopjiem būs vēl labāki sasniegumi. Mums jāpalīdzina vistu skaits kolhozos, jāpaaugstina to dējība un daudz plašāk jāattīsta nozare, kas līdz šim bija pavisam atstāta novārtā — ūdens putnu audzēšana. Tikai tad varēsīm sekmīgi izpildīt partijas un valdības aicinājumā doto uzdevumu — radīt olu un putnu gaļas pārpilnību mūsu valstī.

Izvests 13 tonnas komposta uz katra pavasara sējas hektāra

Lai šogad iegūtu daudz augstākas visu lauksaimniecības kultūru ražas, mūsu brigādes laudis labi strādā pie kūdras un kūtsmēslu komposta sagatavošanas. Visai pavasara sējas platībai esam jau devuši labā komposta mēslījumu — vidēji uz katra hektāra pa 13—14 tonnas. Mūsu brigādes laudis ir pārliecināti, ka šāda mēslējuma deva ļaus šogad ievākt daudz lielākas dārzāju un graudaugu ražas. Reizē ar to varēsīm palielināt arī lopkopības produktu ražošanu. Lai palielinātu gaļas un piena iegūvi brigādē, sevišķu vērību piegriezām ilggadīgo zālāju ieviešanai. Šogad no brigādes aramzemes kopplatības — 101 ha ilggadīgie zālāji aizņem jau 57 hektārus.

Mūsu brigādes laudis ir apņēmies arī uz priekšu netaupīt pūļu, lai iegūtu lielākas graudaugu ražas un vairāk saražotu lopkopības produktu. Tas būs mūsu ieguldījums visas Padomju tautas cīņā par ASV panākšanu gaļas, piena un sviesta ražošanā uz katru iedzīvotāju.

J. Skrebelis, kolhoza „Druva” 3. kompleksās brigādes brigadieris

MŪSU RAJONĀ

VISTKOPĪBA mūsu kolhozā ir ienesīga saimniecības nozare

MŪSU kolhozā vistu ferma pastāv jau daudzus gadus. No gada gadā, uzlabojot vistu kopšanu un barošanu, pieaug to dējība. Ja 1956. gadā no vienas dējējvistas ieguvām 115 olas, tad 1957. gadā jau 145 olas. Visa ferma pagājušajā gadā mums deva 29,092 olas. Obligatās nodevās un valsts iepirkumā nodevām 10000 olas. Pārējās realizējām tirgū. Tāpat tika realizēta vistu gaļa — 341 kg. Kopējie ienākumi no vistu fermas sastādīja 21,338 rubļus.

Cik daudz līdzekļu tika izlietots vistu fermas uzturēšanai un vai tā deva peļņu?

Vistu barībai (graudi, milti, rauši, putraimi, kartupeļi u. c.), pārvēršot visu naudā pēc valsts cenām, izlietoti 4,354 rubļi. Putnu sai-

mes remontam — 1,140 rubļu. Barības pieveidējiem un putnkopējai par darbu izlietoti 5,466 rubļi (uz izstrādes dienām izsniegtie lauksaimniecības produkti pārvērti naudā valsts cenās). Visu rezumējot, nerēķinot putnu fermas ēkas amortizāciju, vistkopība gada laikā patērējusi 10,960 rubļus. Atlikums no kopējā ienākuma ir peļņa — 10,378 rubļi, ko devusi vistu ferma 1957. gadā.

Pievēstie skaitļi pārliecinoši rāda, ka vistkopība kolhozam nesusi tikai labumu. To ievērojot, kolhozā putnkopībai pievērsīs lielāku uzmanību. Līdz šim mums vidēji gadā bija 200 dējējvistas. Arī šogad turēsīm tikpat daudz. Reizē ar vistkopības tālāku attīstību — dējības palielināšanu, izvēršēsīm arī ūdensputnu audzēšanu, jo ūdensputnu au-

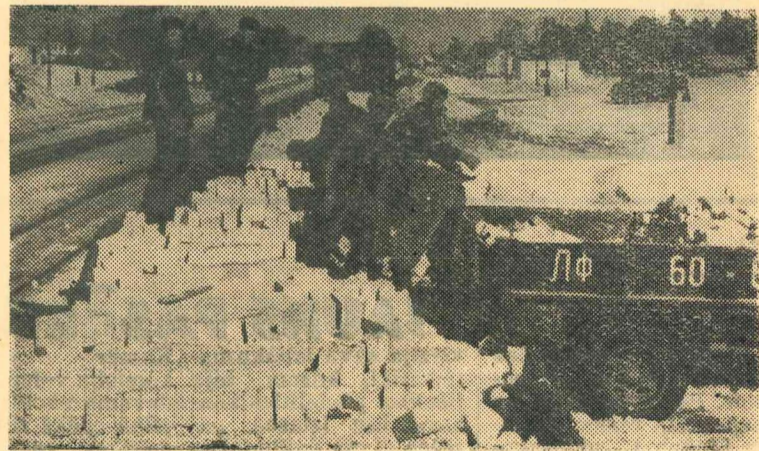
dzēšanai mūsu kolhozā ir piemēroti apstākļi. Pagājušajā gadā pirmo gadu mums bija 45 pīles. Šogad nolemts pīļu skaitu palielināt līdz 1000. Nav šaubu, ka arī ūdensputnu audzēšana dos savus pozitīvus rezultātus.

Kaut arī mūsu kolhoza vistkopējai rajona mērogā ir labākie sasniegumi, taču ne visas iespējas ir izmantotas putnkopības ienesīguma palielināšanai, tāpēc šogad putnkopība var dot vēl lielākus ienākumus kā pērn.

Palielinot vistu dējību un ūdensputnu daudzumu, mūsu kolhoza laudis dos savu darba daļu tā uzdevuma veikšanā, ko izvirzījusi partija un valdība — nodrošināt pilnībā mūsu zemes darba laudis ar olām un putnu gaļu.

Z. Veigure, kolhoza „Zelta vārpa” rēķinveža palīdze

Rajona celtniecībai

Arvien vairāk un vairāk celtniecības materiālu pieņāk Līvānu stacijā no citām mūsu republikas pilsētām.

Attēlā: silikatķieģeļu izkraušana no platformām.

V. Mauriņa foto

Jauns zirgu vilkmes

TUVĀKAJĀ laikā Jelgavas mašīnbūvētāji sāks ražot jaunu, mūsu zemes kolhoziem ļoti vajadzīgu mašīnu — zirga vilkmes kultivatoru aprušinātāju „KK-1,8”. Tas it īpaši noderēs Padomju Savienības ziemeļrietumu joslai.

Kādas ir jaunā kultivatora īpatnības un kāds tā uzdevums. Zirga vilkmes kultivators aprušinātājs „KK-1,8” domāts bedrīšu izveidošanai, stādīt kartupeļus, un to vēlākai aizrakšanai ar aprušinātāja palīdzību. Kultivatoru var izmantot arī kartupeļu, dārzeņu, cukurbiešu un citu rušināmo kultūru rindstarpu apstrādāšanai, ja šis kultūras iestādītas vai iesētas ar traktora vilkmes sējmašīnām, kā arī gadījumos, ja dēsti stādīti ar mašīnām vai rokām un rindstarpas ir 45, 50 un 60 centimetru platas.

kultivators — aprušinātājs

Šis kultivators domāts arī nezāļu apgrīšanai, augsnes augšējās kārtas iridnāšanai ar ravējāmām lāpstiņām rindstarpās 4—6 centimetru dziļumā, kā arī cukurbiešu un dārzeņu kultūru retināšanai.

Kultivatora konstrukcija dod iespēju izmantot to arī nelīdzena augsne, dziļumu var regulēt nemainot atsevišķas detaļas.

Kultivatora konstrukcija dod iespēju apstrādāt arī nelielus zemes gabalus ar dažādi izloctām malām un mazām pagriezienu iespējām. Detaļas iekārtotas tā, ka iespējams apstrādāt arī rindstarpas ar mazām aizsargjoslām, kas sevišķi svarīgi apstrādājot sējumu pirmoreiz.

Kultivatora vadīšana ir vienkārša un neprasa kva-

lificētus darbiniekus. Kultivatoru var pārkārtot dažādiem darbiem, apmainot detaļas un regulējot aizjūgu.

Kultivatora ražīgums, apstrādājot dažādas rindstarpas:

180 cm (3x60 cm) — 4—5 ha 8 stundās;
100 cm — (2x50 cm) — 6—7 ha 8 stundās.

Kultivators jau izmēģināts Baltijas mašīnu izmēģināšanas stacijā un ieteikts ražošanai.

P. Duhans, Jelgavas lauksaimniecības mašīnu rūpniecības plānu un ražošanas daļas vadītājs

Piezīme: Sīkākas ziņas par šo kultivatoru var pieprasīt Jelgavā, Rūpniecības ielā 25, Jelgavas lauksaimniecības mašīnu rūpniecībā.

Ādu pārstrādāšanas cehs izvēršis ražošanu

Jau aizritējuši trīs mēneši kā pie rajona rūpkombināta noorganizējas ādu pārstrādāšanas cehs. Šajā laikā ceha kolektīvs b. Stepina vadībā izvēršis plašu un daudzpusīgu ražošanu. Neraugoties uz vienkāršo ražošanas iekārtu, ceha laudis gatavo labas kvalitātes hromādas, kažokādas, jēlmītādas kolhozu vajadzībām, kā arī oderādas no atšķirotajām brāķa jēlādām, kuras cehs saņem no republikas ādu pārstrādāšanas fabrikām.

Nesen ceha kolektīvs apguva zoļādas ražošanu un tagad jau izlaista šīs produkcijas pirmā partija.

Līdz šim gan rajona remontu-celtniecības kantora krāsotāji, gan rūpkombināta galdnieki bieži vien izjuta līmes trūkumu, kura nepieciešama kā krāsotāju, tā galdnieku darbam. Tagad arī šis jautājums atrisināts. Līdzās ādu pārstrādāšanai ceha laudis ražo arī labas kvalitātes līmi, kas pil-

nīgi apmierina rajona organizāciju vajadzības. Līela daļa ražotās līmes tiek nosūtīta arī republikas citu rajonu vajadzībām. Ik mēnesī cehs saražo ap 3 tonnas krāsotāju un galdnieku līmes. Tas dod rūpkombinātam 11—12 tūkstošus rubļu tīras peļņas mēnesī. Ādu pārstrādāšanas ceha nodibināšana ir atvieglinājumi arī rūpkombināta apavu darbnīcas apgādi ar ādas materiāliem.

A. Surgunts

Speciālista padoms

Organizēt pareizu ganību mēslošanu un izmantošanu

REIZĒ ar lopkopības produktu ražošanas kāpinājumu svarīgi ražot lētus lopkopības produktus. Šeit viens no galvenajiem noteikumiem ir laba un lēta lopbarība.

Pirmrindas kolhozu un citu saimniecību pieredze rāda, ka lētu lopbarību dod labas ganības. Jau no 1948. gada ganību uzlabošanas darbus veic Smiltenešes zooveterinārā tehnikuma mācību saimniecībā. Tagad šeit ne tikai govīs, bet visi mājlopi ganās labās kultivētās ganībās. Vasaras periodā viena litra piena ražošanai barība maksā tikai 12 kapeikas, jo barību govīm saņem ganībās. Ganību periodā govīm, kuru dienas izslaukums nepārsniedz 25 litrus, nepiedod spēkbarību. Atsevišķām govīm, nepiedodot spēkbarību, tikai ar ganību zāli vien panākts pat 32 lit-

ru liels dienas izslaukums.

Ganību zāle ir vienmēr svaiga, bagāta ar olbaltumu un vitamīniem. Tādēļ tagad vēl pēdējo reizi pirms lauku darbu sākuma, pārdomājot kā pareizāk un ekonomiskāk izmantot kolhoza zemi, ievērojama vieta jāierāda ganībām. Ganībām jāatstāj veci zālāji, jāizmanto dabiskās ganības un pļavas, tās uzlabojot. Ganību zāles ražību un kvalitāti mūsu apstākļos nosaka mēslošanas līdzekļu veids un deva. Izraudzītajiem pastāvīgajiem ganību masīviem mēslošanas plāns jā sastāda vairākiem gadiem, lai būtu mēslošanas līdzekļu un līdz ar to barības vielu dažādība.

Mēslošanas plāns ganībām minerālaugsnē uz trijiem gadiem varētu būt šāds (cnt uz 1 ha): (skat tabulu).

Kūdrājos nepieciešams dot tikai 1—2 cnt kālija mēslu

un 3 cnt superfosfāta, organiskie mēsli un labos kūdrājos arī minerālais slāpekļlis nav jādod.

Kamēr vēl ir brīvas darba rokas un nav iesākušies lauku darbi, nepieciešams ganību masīvos attīrīt krūmus, sagatavot mietus un kārtis aplokiem. Ierīkojot kultivēto ganību aplokus, mieti jā rēķina uz vienu kilometru žoga 335 gabali. Ierīkojot aplokus, katrai grupai jā rēķina 8—12 aploki. Grupai no 50—60 govīm viena aploka lielums jā rēķina apmēram 3 ha.

Ar minerālmēsliem ganību laukiem kālija un fosfora mēsli jādod agrī pavasarī tāpat kā ziemājiem, bet daļa no minerālā slāpekļa jādod zālāju veģetācijas sākumā, daļa pēc apganīšanas.

Kolhozu speciālistiem kopā ar brigadieriem un kolhoza valdi, sadalot mēslošanas līdzekļu rezerves, pirmām kārtām jānodrošina pilnvērtīga ganību mēslošana, otrā vietā tehniskās kultūras, tad pārējās.

Pirmrindas kolhozu pieredze rāda, ka bez speciālas ganību zāļu piesējas tikai ar pareizu ganībām izraudzīto veco zālāju mēslošanu vien 2—3 gados var panākt labu, ganībām piemērotu zemeni. Mūsu kultivēto ganību ierīkošanas pamatā šodien, kamēr nav atrisināts ganību zāļu audzēšanas jautājums, ir ganību mēslošana un mēsloto platību pareiza izmantošana, tas ir apganīšana pēc aploku sistēmas.

A. Vucāne,
Līvānu MTS galvenā agronome

P. I. Čaikovska vārdā nosauktais Starptautiskais pianistu un vijolnieku konkurss.

Attēlā: konkursa dalībnieki padomju vijolniece Z. Sīhmurzaeva un japāņu vijolnieks Hideo Jiso.

Fotohronika TASS

Kad kolhoznieks kļūst vecs...

Interesanta ir Auces rajona kolhozu pieredze attiecībā uz darba nespējīgo kolhoznieku materiālo nodrošinājumu vecuma un pārejošas darba nespējas gadījumā. Vairāki kolhozi jau pilnīgi pārgājuši uz kolhoza pensijām, ku-

ras sistemātiski izmaksā katru mēnesi. Par šo jautājumu derētu padomāt arī mūsu rajona ekonomiski spēcīgākiem lauksaimniecības arteļiem. Zemāk publicējam Auces rajona kolhoza „Lielauce“ pieredzi.

Auces rajona kolhozs „Lielauce“ (priekšsēdētājs b. Kauliņš) jau 1957. gada sākumā pārgājis uz kolhoza pensijām. Tiesības uz pensiju iegūst arteļa biedri: vīrieti, kas sasnieguši 60 gadu vecumu, sievietes — 55 gadu vecumu. Pensijas piešķir kolhoza valde, vadoties no piecos pēdējos gados izpelnītā vidējā izstrādes dienu skaita. Pensijas piešķir 5 procentu apmērā no vidējā izstrādes dienu skaita, bet ne mazāk kā 6 izstrādes dienas mēnesī. Kolhozniekiem pensijas piešķir neatkarīgi no tā, vai viņš vēl piedalās darbā vai nē. Jāpiezīmē, ka šeit kolhoznieki ļoti labprāt ņem dalību kolhoza darbā, jo viņi saprotuši, ka strādā savai labākai rīdīdnei. Tā kā izstrādes dienu kolhozā „Lielauce“ pagājušajā gadā bija vērtīga — 10 rubļu naudas, 2 kg graudu, arī pensiju neviens nesāņēma mazāku par 60 rubļiem naudā un 12 kg graudu mēnesī. Darba nespējīgo kolhoznieku līetošana paliek arī piemājas zeme, ko vajadzības gadījumā kolhozs palīdz apstrādāt, palīdz sagādāt lopbarību, izsniedz par brīvu 10 km zaģaru malkas gadā. Veciem cilvēkiem, kam nav darba spējīgu piederīgo un kas personīgos lopus nespēj ganīt un apkopt, kolhozs ņem viņu personīgo govī kopšanā un izsniedz 2 litrus piena dienā.

Jāpiezīmē, ka tikai tie kolhoznieki, kas pašreizējā strādājuši kolhoza sabiedriskajā darbā, bauda tiesības uz kolhoza pensiju. Kas bez dibināta iemesla nav izpildījis pēdējos piecos gados noteikto izstrādes dienu minimumu, pensiju nesāņem. Tāpat pensiju tiesības ne-

bauda tie kolhoznieki, kuru bērni, nebūdami speciālisti tādās nozarēs, kas kolhozā nav, attiecīgos strādāt kolhozā un iesaistījušies darbā kādā uzņēmumā vai lestadē.

Bez pensijām vajadzības gadījumos kolhozs izsniedz saviem biedriem pabalstus un aizdevumus. Kam nepieciešama ārstēšanās — izsniedz ceļa zīmi uz sanatoriju. Jaunpiezīmētiem izsniedz „pūriņa naudu“ 300—500 rubļu. Miršanas gadījumos izsniedz apbedīšanas pabalstu 300 rubļu.

Darba nespējīgos kolhozniekus, kam nav piederīgo (kam nepieciešama apkopšana), kopj un uztur uz kolhoza rēķina. Šīnī gadā kolhozs paredzējis uzcelt kolhoza ciematā jaukā vietā invalīdu namu ar 20 vietām.

Līdzekļi kolhoza pensijām, pamatojoties uz kopsapulces lēmumu, tiek paredzēti no sabiedriskiem naudas un naturāliem ienākumiem (graudi — kvieši, rudzi, zirņi, mieži), kas nedrīkst pārsniegt 5 proc. no kolhoza bruto produkcijas.

Maksājot pensijas, izsniedzot aizdevumus, piešķirot vienreizējus pabalstus un veicot visu pārējo attiecībā uz kolhoznieku materiālo nodrošinājumu darba nespējas gadījumos, kolhozs paredzēto 5 proc. vietā 1957. gadā izlietojis tikai 3 proc. no bruto produkcijas, tādēļ kolhoza priekšsēdētājs b. Kauliņš domā, ka šīnī gadā būs iespējams palielināt kolhoznieku vecumu pensijas, nosakot minimālo pensiju ne mazāku par 9 izstrādes dienām mēnesī.

Tāpat par gados veciem kolhozniekiem gādā Auces rajona kolhozā „Rītausma“ un citos.

Prasot kārtību no citiem, esi kārtīgs arī pats

Ik dienas šķirstot laikrakstus, mēs lasām daudz un dažādus ierosinājumus par strādnieku labklājības celšanu, par iedzīvotāju dažāda veida apkalpošanas uzlabošanu.

Gribētos dažos vārdos uzrakstīt par Līvānu rajona sakaru kantora pastnieku darbu apstākļiem. Strādājot par pastnieci, esmu saņēmusi gan atzinību, gan kritiku.

Ikkatrs abonents vēlas, lai to kārtīgi un savlaicīgi apkalpotu. Pilnīgi pareiza un pamatota prasība. Liekas mēs, pastnieki, arī to cenšamies, bet ne vienmēr tas mums tiek viegli padošas. Jūs jautāsiet kāpēc? Lūk, tāpēc, ka paši abonenti nenāk pretī pastniekiem, kā arī namu pārvalde daudzas komunālās mājas atstājusi pilnīgā novārtā. Kā visspilgtāko piemēru var minēt ēku Parka ielā 20, kuru apdzīvo ap 30 ģimenes. Gaiteņos nav nevienas elektriskās spuldzītes, kā arī nav redzams neviens dzīvokļa numurs un pastniekam jātraucē vairāku ģimenes mājas miers, lai atrastu īsto vajadzīgo personu. Daži apzinīgi iedzīvotāji ir uzlikuši uzrakstu uz durvīm, bet tādu, diemžēl, ir maz.

Tāpat kā visu strādnieku, arī pastnieku darba

laiks ir ierobežots. Laikrakstus mēs saņemam pēcpusdienā un 3 stundu laikā mums jāapkalpo ap 300 abonenti, mērojot 3—4 kilometrus. Tas nu nebūtu nekā, ko paveikt pie labiem darba apstākļiem. Bet mums pie viena otra abonenta durvīm jānopūlās 5—10 minūtes, kamēr atrod piemērotu vietu, kur laikrakstu novietot, lai vējš to neaiznestu, jo durvis parasti ir slēgtas, bet pastkastītes nav. Tāpēc, biedri abonenti, variet būt pārliecināti, ka bieži laikraksti pazūd tāpēc, ka tos var būt aizrāvis vējš.

Daudzi abonenti arī aizmirst savlaicīgi pasūtīt laikrakstus, vai nomaksāt abonentu par radio, bet kad tiek ieturēta soda nauda, tad abonents jūtas apvainots un pastniekam jādzird rupji vārdi.

Lūk, šie trūkumi brezvē savlaicīgu un kārtīgu abonentu apkalpošanu, tāpēc mēs, pastnieki, lūdzam visus iedzīvotājus pie savām ēkām un dzīvokļiem piestiprināt attiecīgus māju un dzīvokļu numurus, tāpat arī pastkastītes. Tas veicinās Jūsu apkalpošanu un atvieglinās mūsu darbu.

E. Romāne,
pastniece

Redaktore H. JEROFEJEVA

Skolu dzīve

JAUNS PASĀKUMS

Skolās noslēdzies trešais mācību ceturksnis. Pagājušo svētdien neparasta rosme valdīja Līvānu 1. vidusskolas telpās. Jau agrī no rīta skolas koridoros un klasēs varēja sastapt skolēnus no Gaiņu, Jersikas un Daugavas 7-gadīgajām skolām. Neparasti roši ir arī paši saimnieki — 1. vidusskolas skolēni. Kas tad īsti notiek?

Uz šo jautājumu mums atbild paši skolēni. Viņi ir ieradusies uz matemātikas konkursu.

Jau janvāra mēnesī tika pieņemts lēmums sarīkot matemātikas konkursus. Katram 6. un 7. klases skolēnam tika izskaidroti konkursa noteikumi, bet konkursa dalībnieki tika noskaidroti tikai 21. martā, tas ir, 2 dienas pirms konkursa.

Lai sagatavotos konkursam, bija nepieciešams strādāt visiem klašu kolektīviem. 21. martā katra klase iz-

virzīja savu labāko matemātiķi, kuram bija tiesības piedalīties konkursā bez izlases, pārējos divus dalībniekus noteica izvirzītā konkursa komisija.

Un beidzot pienāca konkursa diena. 38 skolēni no Gaiņu, Jersikas, Daugavas 7-gadīgajām skolām un Līvānu 1. vidusskolas sapulcējās sacensībām atjautībā un prasmē risināt uzdevumus.

Katram dalībniekam bija jāatrisina 3 uzdevumi. 7. klašu skolēniem aritmetikā, algebra un geometrijā, bet 6. klašu skolēniem — 2 aritmetikā un viens geometrijā.

Darbs ritēja un pakāpeniski viens pēc otra konkursa dalībnieki nodeva savus darbus.

Tagad darbs konkursa komisijai. Konkursa dalībnieku darbi bija jānovērtē. Pēc noteikumiem par katru teicamu uzdevumu atrisinājumu dalībnieks saņem 5 punktus, par labu — 4 punktus utt.

Kamēr vērtēšanas komisija veica savu uzdevumu skolas zālē jau pilnā spēkā ritēja matemātikas vakars, kuru organizēja 5.—7. klašu skolēni.

Beidzot vērtēšanas komisija savu darbu pabeigusi. Labākos panākumus starp 7. klašu komandām guva Jersikas skolas un 1. vidusskolas 7. b klašu komandas, izcīnot 40 punktus, 3. vietu ieņēma 1. vidusskolas 7. c klases komanda, iegūstot 39 punktus, ceturto vietu — Gaiņu skola ar 38 punktiem.

Individuāli teicamus rezultātus uzrādīja Marija Geduša no Gaiņu skolas, Līvānu 1. vidusskolas 7. b klases skolniece Silviya Mača un Līvānu 1. vidusskolas 7. c klases skolēns Jānis Petrovskis, kuri katrs ieguva 15 punktus no 15 iespējamajiem.

Starp 6. klašu komandām vislabākos rezultātus komandu vērtējumā uzrādīja Gaiņu skolas skolēni, kuri bi-